

Sygn. akt V KO 29/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **M. S.**

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 czerwca 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w O. zamieszczonego w postanowieniu

z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...)

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

### UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O., wskazanym postanowieniem, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy oskarżonego M. S. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu podkreślił, że stan zdrowia oskarżonego wykazany opinią biegłego neurologa nie pozwala na jego udział w rozprawie w sądzie miejscowo właściwym, natomiast według biegłych istnieją realne możliwości rozpoznania tej sprawy przez sąd, który jest usytuowany w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego. Jednocześnie podkreślono, że oskarżony wyraża chęć udziału w rozprawach i z tego też powodu składał wnioski o odroczenie wyznaczonych terminów, albowiem nie był w stanie stawić się w sądzie

miejscowo właściwym. W konsekwencji wnioskujący Sąd przyjął, że dobro wymiaru sprawiedliwości warunkowane potrzebą doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu, uzasadnia przekazanie sprawy M. S. innemu sądowi równorzędnemu, mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w O. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (zob. postanowienia SN: z dnia 12 sierpnia 2008 r., sygn. II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625, z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626). Właśnie z powodu stanu zdrowia oskarżonego, który uniemożliwił mu przyjazd do Sądu, nie odbyły się trzy terminy rozpraw (k. 199, 242, 254, t. II).

Z opinii sądowo – lekarskiej sporządzonej w dniu 27 marca 2017 r., a także innych dokumentów lekarskich załączonych do akt przedmiotowej sprawy wynika, że oskarżony ma stwierdzoną chorobę L., której nasilone obecnie dolegliwości powodują, że może on uczestniczyć w czynnościach procesowych w budynku sądu, najbliższego względem jego miejsca zamieszkania, w pozycji dowolnej - optymalnej dla niego. (k. 265, t. II). Wskazać przy tym należy, że stwierdzone u oskarżonego schorzenia mają charakter przewlekły i nie rokują rychłego ich ustąpienia, a możliwość uczestniczenia M. S. w czynnościach procesowych będzie uzależniona od jego aktualnego stanu klinicznego. W tej sytuacji przeprowadzenie

procesu z udziałem oskarżonego możliwe jest jedynie w sądzie rejonowym znajdującym się w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, tj. w K.

Wskazane powyżej okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości z delegacji określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.